

Tredje söndagen i Påsktiden

Den gode herdens söndag

Hes. 34:11-16; 1 Petr. 2:21-25; Joh. 10:1-10; Ps. 33:1, 18-22

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

”Men de förstod inte vad det var han talade om”¹

Han fick ta det en gång till för att de skulle förstå. Han sade: ”Jag är dörren. Den som går in genom mig skall bli frälst, och han skall gå in och gå ut och finna bete.”²

Detta skall inte förstås som en svängdörrprincip. Nej, vad han säger är att den som går Jesu väg kommer att ledas till det finaste betet.

Han sade: Jag har kommit för att ni skall ha liv, ja, liv i överflöd. Och Han talade om herdens röst; den röst vi är skapta att känna igen och lyssna till.

Jag är den gode herden, sade han. Jag går före er; jag går före er i döden. För er! Och jag går, redan här och ännu, före er för att ni i era hjärtan känner igen min röst. Jag går före er och leder er på rätt väg, för jag är sanningen och livet. För att det är vägen till Gud Fadern.

Men vad händer då den gode herden säger saker som är obekväma? Vad händer då den gode herdens röst inte är i ens med min egen vilja och de egna tankarna och önskemålen? Är herden god bara då han säger saker som människan tror sig vilja höra?

Säger föräldrar till sina barn bara sådant som barnen vill höra? Varför tillrättavisar föräldrar sina barn? Jo, av kärlek: för att de vill dem väl. För att de skall lära sig att göra rätt.

Lite senare, i samma Evangelium, säger Jesus att ”den som är lejd och inte är en herde med egna får, han överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden.”³

Den lejde herden; den som för egen vinning tar uppdraget att leda i vall, kommer aldrig att gå före; gå i döden. Den lejde herden strävar efter att uppskattas och lyssnar därför mer till de stackars fårens egna viljor och passioner. Den lejde herden kommer aldrig att vara ett skydd. Den lejde herden är en stängd dörr och hindrar människan att nå sanningen.

¹ Joh. 10:6b

² Joh. 10:9

³ Joh. 10:13

Än idag vill man inte förstå detta. Därför skingras hjorden; därför skapas blottor som gör det möjligt för vargen att riva.

Precis som den helige Petrus sade i sitt brev till de troende: ”Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare.”⁴ Likadant kan vi idag kalla de vilsegångna: Vänd om. Kom tillbaka. Här väntar läkande och helande. Här väntar upprättelse och förlåtelse.

Men det är inte upprättelse i form av bekräftelse av min egen fallna natur. Nej, det är upprättelse av mig som människa i relation till min skapares vilja. Och det kräver min omvändelse; min bön om förlåtelse och läkande. Det kräver vilja till förändring.

Herre, förbarma dig!

⁴ 1 Petr. 2:25